

vendighed kræves bevilget paa det kommende Finansaar, og hvad der af paa-begyndte Arbejder eller foretagne Bestillinger ikke kan standses, vil Regeringen søge bevilget". Den anden Sætning lød saaledes: „Til nye Skatter, nye Byrder paa Befolkningen vil Ministeriet ikke gaa". Men da ogsaa dette Ministerium stod med et Finanslovsforslag, hvor der var en Underbalance paa 20 Mill. Kr., var det en meget dunkel Tale. Hvordan man skulde respektere de militære Love, udføre dem fyldestgørende, fuldende de paabegyndte Arbejder og foretage Bestillinger osv., som i rigt Maal foretoges af den daværende Krigsminister, uden at paalægge Befolkningen nye Skatter eller Byrder, var ikke let at forstaa. Det var den runde Fir-kant. Der var ikke noget at sige til det, der maatte al menneskelig Fornuft give blank op.

Senere syntes der at være kommet en lille Smule Metode i det, da det ærede Medlems Parti og dets Regering slog ind paa at anvise en bestemt Vej til at dække i alt Fald en Del af Underskuddet. Det var den at reducere vort Forsvarsvæsen omtrent til Halvdelen, kuldkaste fuldstændig de bestaaende Forsvarslove og indføre et Forsvar, der intet Forsvar var, og som kun maatte koste omtrent Halvdelen af, hvad Forsvaret efter de vedtagne Love skulde koste. Det var det næste Stadium i Partiets økonomiske Politik. Dette Stadium varede, om jeg saa maa sige, fra Høns fløj op, til de fløj ned, til den 20. Maj. Saa var det forbi, saa viste det sig, at Vælgerne vilde ikke den Vej, de vilde have et Forsvar, med Opretholdelse af de bestaaende Forsvarslove, og Partiet og dets Regering kunde ingen Vegne komme med den Politik, de vare gaaede til Valg paa. Den radikale Regering gik da af, og den nuværende Regering kom.

Efter Valget den 20. Maj maa formentlig det radikale Parti have indset, at Forsvarslovenes Afskaffelse kunde der ikke være Spørgsmaal om. Der er holdt to Valg derpaa, og jeg har en Fornemmelse af, at de selv anse det sidste for afgørende. De fik dette Valg under de for dem gunstigste Forhold, mens de selv sad ved Regeringen, saa de kunde lægge det hele til Rette. De havde forskellige ganske udmærkede Kort paa Haanden, navnlig den slette finansielle Stilling, som de søgte at faa Folk til at tro skyldtes de militære Forsvarslove. De forsøgte det ganske vist uden Held, men der var meget i den daværende Situation, som kunde be-

nyttedes agitatorisk, og som blev udnyttet til den alleryderste Grænse. Ikke desto mindre blev Resultatet det, at Vælgerne kendte for Ret: Forsvarslovene skulde opretholdes. Partiet maa derfor — og jeg har heller ikke hørt Vidnesbyrd om andet — nu have opgivet denne Fase i deres økonomiske Politik, den, hvorefter Underskuddet for en stor Del skulde dækkes ved Halveringen af Militærvæsenet og Afskaffelse af alt, hvad der hedder virkeligt Forsvar. Men hvad er saa den tredje Fase? Det ere vi noget nysgerrige efter at erfare. Nu er man nødt til at regne med de vedtagne Forsvarslove og de Udgifter, disse foranledige, og hvad der er det væsentlige, med Udgifterne til den bestaaende Ordning, der laa forud for Forsvarslovene. Hvad vil man nu gøre for at skaffe de fornødne Midler? Det er et Spørgsmaal, som det er fuldstændig berettiget at rette til de Herrer saavel som til alle de Politikere, der ville tale med i denne Sag. Jeg haaber, jeg vil faa et Svar derpaa.

Det ærede Medlem fra Kalundborg var inde paa et Repetitionskursus i Gaar Aftes. Det var, om jeg maa sige, hele den tyrkiske Musik fra Valgagitationen, som vi fik om igen ved den Lejlighed. Der var ikke en eneste Ting, vi bleve skaanede for, af de Ting, vi den Gang hørte rundt omkring paa Valgtribunerne. Jeg ved ikke, hvad Glæde det ærede Medlem kunde have deraf. Han har forsøgt det Skyts før og set, at Kuglerne ikke ramte. At han kan vente sig noget synderligt Resultat af at køre op med det paa ny i en sen Aftentime, er mig noget gaadefuldt. Jeg skal heller ikke komme dybt ind derpaa og heller ikke paa de personlige Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde til mig. Der var dog en, som jeg skal berøre.

Det ærede Medlem fra Kalundborg var meget glad ved at have observeret en Fejltagelse i en Oplysning, som jeg ved Forelæggelsen af Skattelovene kom med angaaende en Del af Skatten paa Teatre i Frankrig. Jeg har faaet denne Meddelelse — jeg har ikke kunnet finde noget om dette Emne i de sædvanlige Værker og Haandbøger, man benytter i saadanne Tilfælde — fra Frankrig uden tydelig Angivelse af, at denne Skat kun var en Afgift, der kun blev svaret af en enkelt Aftens Forestilling. Naturligvis kan det ærede Medlem have Ret i — det er det, der har givet Anledning til Fejltagelsen —, at man i saadanne Tilfælde skal gaa til Kilderne. Det er ogsaa min Vane